

عنوان مقاله:

هستی شناسی در سنت اول و دوم عرفانی

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 53، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید علی اصغر میرباقری فرد - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

احسان رئیسی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

موضوعات هستی شناختی یکی از ارکان شناخت دیدگاه های عرفانی و تبیین تفاوت سنت ها و مشرب های عرفانی است. درواقع، نظر عارفان در باب هستی بر آرای آن ها را در باب دیگر مسائل اثر می گذارد و اعمال و معاملات آن ها را جهت می دهد. بر همین مبنا پرستش مهم و اساسی در این باب آن است که موضوعات مربوط به شناخت هستی در منظومه فکری عارفان مختلف بر چه اصولی استوار شده و چگونه است. در این مقاله الگوها و مصادیق مربوط به هستی شناسی در دیدگاه عارفان سنت اول و دوم عرفانی تحلیل شده است. یافته ها نشان می دهد عارفان این دو سنت در باب هستی اختلاف نظر اساسی دارند: عارفان سنت اول مبانی هستی شناختی خود را به تبع فیلسوفان و متکلمان بر پایه نظریه وسائط استوار ساخته اند؛ اما عارفان سنت دوم نه تنها در تبیین هستی به این نظریه معتقد نیستند؛ بلکه گاه به شدت با این نظریه و قائلان به آن مخالفت کرده اند.

کلمات کلیدی:

تصوف، سنت اول عرفانی، سنت دوم عرفانی، عرفان اسلامی، هستی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888974>

